

Dve mocné pravidlá duchovného života

John Horvat II.

18. novembra 2019 ✝ Cirkev

V duchovnom živote existujú pravidlá, ktoré pomáhajú katolíkom pri hľadaní svätosti. Niektoré z nich sú všeobecné, týkajúce sa riešenia slabých stránok našej padnutej prirodzenosti. Podľa známeho katolíckeho mysliteľa profesora Plinia Corrêu de Oliveiru jestvujú dve pravidlá duchovného života, ktoré sa nikdy nezmenia.

Jedným pravidlom duchovného života je, že človek nesmie zostať stáť. Buď stúpame alebo klesáme na našej duchovnej ceste, ale nikdy nestojíme. Boj o svätosť je vždycky spätý s ustavičnou zmenou, hoci niekedy iba nepatrnou.

Aj keď ide o spoľahlivé pravidlo, padnutá ľudská prirodzenosť má sklon ignorovať ho. Pretože nepáchame nijaké hrozné zločiny, máme tendenciu si myslieť, že sme stále rovnakí. Keď v našom duchovnom živote dôjde iba k malým zmenám, samozrejme k horšiemu, nepripisujeme tomu veľký význam. Toto je vážna chyba.

Svoje nedostatky a hriechy musíme brať veľmi vážne. Ak to nebudeme robiť, nedostatky sa budú zhoršovať. Nakoniec môžeme stratiť predstavu o hriechu a upadnúť do najhorších excesov.

Mnohokrát trajektóriu duchovného života vidíme ako pílu. Myslíme si, že naša duchovná cesta je ako rovnomerný pohyb zubov pílového listu smerom nahor a nadol. Môžeme teda pohodlne žiť v režime malej zmeny, v ktorom sa nakoniec aj tak všetko spriemeruje. Nemusíme sa usilovať o nič väčšie. Táto cesta je však nebezpečná, pretože nás môže priviesť k tomu, že spolu s pílovým listom budeme aj my postupne a po troške klesať nadol.

Situáciu možno prirovnať aj k opilcovi, ktorý sa potáca z jedného miesta na druhé. Môže tvrdiť, že bez problémov dokáže prejsť z jedného miesta na druhé – na konci sa to všetko aj tak spriemeruje. Potácanie sa sú iba malé odchýlky, ktoré sa objavujú počas cesty. Človek však nepostupuje. Namiesto toho si zvyká na potácanie sa, a tak sa pripravuje na pád, keď sa zvalí na zem.

Zdroj: flickr.com

Preto klameme sami seba, keď si namýšľame, že nepotrebujeme zmeniť svoje životy, pretože zmeny sú iba malé a zanedbateľné. Nepadáme ani tak v dôsledku dramatických udalostí, ku ktorým neskôr dôjde, ale preto, že cesta bola už vyšliapaná rokmi zanedbávania, keď sme nevenovali pozornosť pomalému úpadku. Každý malý ústupok nás oslabuje a spôsobuje rozklad, ktorý vedie ku konečnému kolapsu.

Úspech v duchovnom živote vychádza z uvedomenia si, že boj o svätosť nepozná odpočinok. Musíme sa neustále usilovať a prekonávať naše nedostatky tým, že sa im postavíme zoči-voči. Potom môžeme pevne napredovať k nášmu cieľu a nie potácať sa a padať po ceste vedúcej do pekla.

Ďalším dôležitým pravidlom duchovného života je to, že každý z nás bez výnimky má v sebe tendenciu byť priťahovaný zlom, takže sa nakoniec môže stať najhorším zločincom.

Neuvedomujeme si, že aj väčšina zločincov boli kedysi obyčajní ľudia ako sme my. Pretože sa však podvoľovali žiadostivostiam a hriechom, stali sa obeťami morálnych pohrôm a katastrof, ktoré viedli k ich pádu.

Podobne ako prvé pravidlo, ktoré by malo byť zrejmé, aj toto pravidlo je ignorované. Ani tomu nechceme veľmi veriť, pretože má vážne následky. Takže keď sa ktokoľvek môže stať zločincom, potom aj nás môže stihnúť rovnaký osud, ak sa nebudeme usilovať reformovať svoje životy.

Pravdou však je, že väčšina zločincov začínala tam, kde sme my dnes. Boli kedysi obyčajnými ľuďmi, ktorí si nikdy nepredstavovali, že by sa mohli stať zločincami. V našom duchovnom živote musíme taktiež pripustiť, že sa môžeme stať najhoršími hriešnikmi na ceste do pekla.

Jedným z najúčinnějších spôsobov boja proti ilúziám, ktoré sú vyvolané týmito dvoma pravidlami, je pokora. Pokora nie je popieranie našich kvalít ani nadmerná plachosť. Pokora je objektívna znalosť nás samých, najmä našich nedostatkov, ktoré nás ťahajú nadol. Pokora nám umožňuje vidieť tieto nedostatky a uvedomiť si, ako aj tie najmenšie chyby môžu mať vážne následky. Môžeme objektívne vidieť, ako veľmi sme urazili dobrého Boha, ktorý túži po našej spáse.

Ak sa po spáchanom hriechu pokoríme, budeme mať z toho veľký úžitok. Pýcha hnevá Boha a nedovolí nám, aby sme brali vážne naše nedostatky a hriechy. Pokora nám umožňuje skutočné pokánie a možnosť prijať konkrétne opatrenia, aby sme zabránili budúcim pádom.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/dve-mocne-pravidla-duchovneho-zivota/>